

Akdmut Milin
Piyyut 1

Before reciting the Ten Commandments,
I first ask permission and approval
To start with two or three stanzas in fear
Of God who creates and ever sustains.
He has endless might, not to be described
Were the skies parchment, were all the reeds quills,
Were the seas and all waters made of ink,
Were all the world's inhabitants made scribes.
The glorious Lord of heaven and earth,
Alone, formed the world, veiled in mystery.
Without exertion did he perfect it,
Only by a light sign, without substance.
He accomplished all his work in six days;
His glory ascended a throne of fire.
Millions of legions are at his service;
Fresh each morning they flourish with great faith.
More glowing are the six-winged seraphim,
Who keep silence till leave is given them.
Without delay they call to one another:
"God's majestic splendor fills the whole earth!"
Like a mighty thunder, like ocean's roar,
The cherubim and the spheres rise loudly

אֶקְדָּמוֹת מִלִּין וְשָׁרִיית שׁוּתָא
אוֹלָא שְׁקִלְנָא הֶרְמֵן וּרְשׁוּתָא
בְּבִבִי תִּרְי וְתִלַּת דְּאַפְתַּח בְּנִקְשׁוּתָא
בְּבִרִי דְּבִרִי וְטָרִי עָדִי לְקִשְׁיִשׁוּתָא
גְּבוּרָן עֲלָמִין לֵה וְלֹא סִפֵּק פְּרִישׁוּתָא
גִּוִּיל אֱלוֹ רְקִיעֵי קִנִּי כָּל חוֹרְשָׁתָא
דִּיֹּו אֱלוֹ יָמִי וְכָל מִי כְּנִישׁוּתָא
דִּירִי אֶרְעָא סִפְרִי וְרִשְׁמֵי רִשׁוּתָא
הֶדֶר מְרִי שְׁמַיָּא וְשִׁלִּיט בִּיבְשָׁתָא
הֶקִּים עֲלָמָא יַחֲדָאִי וְכַבְשָׁה בְּכַבְשׁוּתָא
וּבְלָא לֹאֻ שְׁכָלְלָהּ וּבְלָא תִשְׁשׁוּתָא
וּבְאַתָּא קִלְיָא דְלִית בֵּיה מִשְׁשׁוּתָא
זְמִין כָּל עֵיבִידְתָּהּ בְּהָךְ יוֹמֵי שְׁתָּא
זְהוּר יְקָרָה עָלֵי עָלֵי כְּרִסְיָהּ דְּאַשְׁתָּא
תִּיל אֶלְף אֶלְפִין וְרַבּוּא לְשִׁמְשׁוּתָא
חֲדָתִין גְּבוּט לְצַפְרִין סְגִיָּא טְרִישׁוּתָא
טָפִי יְקִידִין שְׁרָפִין כְּלוּל גְּפִי שְׁתָּא
טַעַם עַד יִתְיַהֵב לְהוֹן שְׁתִּיקוּן בְּאַדִּישְׁתָּא
יִמְבְּלוּן דִּין מִדִּין שְׁוִי דְלֹא בְּשִׁשְׁתָּא
יְקָר מְלִי כָּל אֶרְעָא לְתִלּוּתֵי קְדוּשָׁתָא
כְּקָל מִן קַדָּם שְׁדִי כְּקָל מִי נְפִישׁוּתָא
כְּרוּבִין קָבֵל גִּלְגְּלִין מְרוּמְמִין בְּאַנְשָׁתָא

To gaze at the rainbowlike appearance.
 Wherever set, they hasten anxiously,
 Whispering praise in each tongue: "Blessed be
 His glory in his entire universe."
 All the heavenly hosts shout praise in awe:
 "His glory shines forever and ever!"
 Their hymn is timed; when the hour is gone,
 They shall at no period chant it again.
 Dear to him are the people of Israel,
 Acclaiming him each morning and evening.
 They are dedicated to do his will;
 His wonders, his praises, they declare hourly.
 He desires them to toil in the Torah,
 So that their prayer be well accepted,
 Bound up in the crown of the Eternal,
 Securely set near the precious frontlet.
 His frontlet is most skillfully inscribed:
 "Great is Israel who proclaims God's Oneness."
 The praise of the world's Lord, in pure homage,
 I am pleased to declare before the kings.
 They come and gather like the surging waves,
 Wondering and asking about the signs:
 Whence and who is your beloved, O fair one?

לַמַּחְזֵז בְּאַנְפָּא עֵין כּוֹת גִּירֵי קִשְׁתָּא
 לְכָל אֲתֵר דְּמִשְׁתַּלְחִין זְרִיזִין בְּאַשּׁוּתָא
 מְכַרְכִּין בְּרִיד יְקָרָה בְּכָל לִשָּׁן לְחִישׁוּתָא
 מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ דְּלֹא צְרִיד בְּחִישׁוּתָא
 נְהִם כָּל חֵיל מְרוּמָא מְקַלְסִין בְּחִשְׁשׁוּתָא
 נְהִירָא מְלֻכּוּתָהּ לְדֵר וְדֵר לְאַפְרָשׁוּתָא
 סְדִירָא בְּהוֹן קְדוּשָׁתֶיהּ וְכַד חֲלָפָא שְׁעָתָא
 סִיּוּמָא דְלַעֲלָם וְאוּף לֹא לְשִׁבּוּעָתָא
 עֲדָב יְקָר אַחְסָנָתָהּ חֲבִיבִין דְּבִקְבָעָתָא
 עֲבִידָא לָהּ חֲטִיבָא בְּדִנְחָ וּשְׁקָעָתָא
 פְּרִישָׁן לְמִנְתָּהּ לְמַעַבְדָּ לָהּ רַעוּתָא
 פְּרִישְׁתִּי שְׁבַחָהּ יְחוּזִין בְּשְׁעוּתָא
 צָבִי וְחֻמֵּד וְרִגְגָּ דְלֹאֵן בְּלַעוּתָא
 צְלוּתָהּ בְּכּוֹן מְקַבֵּל וְהִנָּה בְּעוּתָא
 קְטִירָא לְחֵי עֲלָמָא בְּתִגָּא בְּשִׁבּוּעָתָא
 קֶבֶל יְקָר טוֹטַפְתָּא יְחִיבָא בְּקִבְעָתָא
 רְשִׁימָא הִיא גּוּפָא בְּחֻכְמָתָא וּבְדַעָתָא
 רְבוּתָא דִּישְׂרָאֵל קְרָאִי בְּשִׁמְעָתָא
 שְׁבַח רְבוֹן עֲלָמָא אֲמִירָא דְכּוּתָא
 שְׁפָר עָלֵי לְחוּוִיָּהּ בְּאַפִּי מְלָכּוּתָא
 תְּאִין וּמִתְפַּנְשִׁין כְּחִזּוּ אֲדוּתָא
 תִּמְהִין וְשִׁלִּין לָהּ בְּעֶסְקָא אֲתוּתָא
 מִנָּן וּמָאן הוּא רְחִימָד שְׁפָרָא בְּרוּתָא

For whom do you die in the lion's den?
 Most precious are you; if you merge with us,
 We will do your will in all the regions.
 With wisdom I answer them concisely:
 You must recognize and acknowledge him!
 Of what value is your glory compared
 With all that God will do for me in due time,
 When light will come to me and shame to you,
 When he will reveal himself in great might?
 He will repay the foes in all the isles;
 Triumph to the dear and upright people!
 Perfect joy, pure delight, will come into
 Jerusalem when he will gather the exiles.
 His glory will shield Zion day and night,
 While his tent for praise will be made in it
 Under a splendid canopy of bright clouds.
 For each godly man a booth will be made,
 Furnished with a gold throne of seven steps.
 The righteous will be arrayed before God,
 Their sights resembling sevenfold delight,
 The brilliant sky and the luminous stars –
 A splendor that no language can describe,
 That was not heard of nor viewed by prophets.

אַרום בְּגִינָה סְפִית מְדוֹר אַרְיֹתָא
 יְקָרָא וְנִאֲה אֶתְּ אִין תַּעֲרָבִי לְמַרְוֹתָא
 רַעוּתִיךָ נֶעֱבַד לִיךְ בְּכָל אַתְרֹתָא
 בְּחֻקְמָתָא מְתִיבָא לְהוֹן קֶצֶת לְהוֹדְעוּתָא
 יַדְעָתוּן חֻקְמִין לֵה בְּאַשְׁתְּמוּדְעוּתָא
 רְבוּתְכוֹן מַה חֲשִׁיבָא קָבֵל הֵהִיא שְׂבַחְתָּא
 רְבוּתָא דִּנְעֻבַד לִי כִי מְטִיָּא יְשׁוּעָתָא
 בְּמִיתִי לִי נְהוּרָא וְתַחֲפִי לְכוֹן בְּהֻתָּא
 יְקָרָה כַּד אַתְּגְלִי בְּתַקְפָּא וּבְגִינֹתָא
 יִשְׁלַם גְּמֻלָּא לְשֹׂנְאֵי וְנִגְוֹתָא
 צִדְקָתָא לְעַם חַבִּיב וְסֻגִּי זְכוּתָא
 חֲדוּ שְׁלָמָא בְּמִיתִי וּמָנָא דְכוּתָא
 קְרוּתָא דִּירוּשָׁלַם כַּד יִכְנָשׁ גִּלְוֹתָא
 יְקָרָה מְטִיל עֲלֵה בְּיוֹמֵי וְלִילֵינָתָא
 גְּנוּנָה לְמַעֲבַד בְּהַ תְּחוּשְׁבָּתוֹן כְּלִילָתָא
 דִּזְהוֹר עֲנֻנְיָא לְמַשְׁפַּר פִּילָתָא
 לְפוּמָא דְעֵבִידָתָא עֲבִידוֹן מְטִילָתָא
 בְּתַקְתִּי דְּהַב פְּזָא וְשִׁבְעָה מַעְלָתָא
 תַּחֲמִינִין צִדִּיקֵי קִדְּם רַב פְּעֻלָּתָא
 וְרוּיָהוֹן דְּמִי לְשִׁבְעָא חֲדוּתָא
 רְקִיעָא בְּזִהוּרָהּ וְכוֹכְבֵי זִינֹתָא
 הִדְרָא דְלֹא אֶפְשָׁר לְמַפְרֹט סְפוּתָא
 וְלֹא אֶשְׁתַּמַּע וְחֲמִי גְבִיאַן חֲזוּתָא

No eye has penetrated Paradise,
 Where the righteous dance in presence of God,
 Reverently pointing out: "This is he
 For whom we looked in exile with firm faith!
 He now gently guides us eternally,
 Granting us the share long reserved for us.:
 Leviathan contends with Behemoth;
 They are locked in combat with each other.
 Behemoth gores mightily with its horns;
 The sea-monster counters with potent fins.
 The Creator slays them with his great sword,
 And prepares a banquet for the righteous,
 Who sit in rows at tables of precious stones,
 While before them there flow streams of balsam,
 And they indulge themselves and drink full cups
 Of the precious old wine preserved in vats.
 You upright, having heard this hymn of praise,
 May you be in that blissful company!
 You will merit to sit in the first row
 If you will obey God's majestic words.
 God, exalted from beginning to end,
 Was pleased with us and gave us the Torah.

בָּלֹא שֶׁלֹּטָא בַּה עֵין בְּגוֹ עֵדֶן גִּנָּתָא
 מַטְיָלִי בִי חֲנֻנָא לְבַהֲדֵי דְשְׁכִינָתָא
 עֲלֵה רִמְזֵי דִין הוּא פֶרֶם בְּאַמְתְּנוּתָא
 שְׁבִרְנָא לֵה בְשִׁבְנֵן תְּקוּף הִימְנוּתָא
 יְדַבֵּר לָן עֲלֵמִין עֲלֵמִין מִדְמוּתָא
 מִנֵּת דָּלֵן דְּמִלְקָדְמִין פֶּרֶשׁ בְּאַרְמוּתָא
 טְלוּלָא דְלִנְיָתָן וְתוֹר טוֹר רְמוּתָא
 וְחַד בְּחַד כִּי סְבִיד וְעֶבֶד קֶרְבוּתָא
 בְּקֶרְנוֹהִי מִנְגַח בְּהִמּוֹת בְּרִבּוּתָא
 יִקְרֹטַע גּוֹן לְקַבְלָה בְּצִיצֵי בְּגִבּוֹרְתָא
 מִקְרֵב לֵה בְרִיָּה בְּחִרְבָּה בְּרִבּוּתָא
 אֶרְסָטוֹן לְצַדִּיקִי יִתְקַן וְשִׁירוּתָא
 מִסְתְּרִין עָלֵי תְפִי דְכַדְכּוֹד וְגוֹמְרְתָא
 נְגִידִין קְמִיָּהוֹן אֶפְרָסְמוֹן נִהְרְתָא
 וּמִתְפַּנְקִי וְרוּו בְּכִסֵּי רוּיָתָא
 חֲמַר מֵרַת דְּמִבְרָאִישִׁית גִּטִּיר בִּי נַעֲנוּתָא
 וְכֹאֵין כִּי שְׁמַעְתּוֹן שְׁבַח דָּא שִׁירְתָא
 קְבִיעִין בֵּן תְּהוּוֹן בְּהִנְהוּי חִבּוּרְתָא
 וְתַזְכוּן דֵּי תִיתְבוּן בְּעֵלָא דְרִתָא
 אֲרִי תְצִיתּוֹן לְמַלּוּי דְנִפְקִין בְּהִדְרְתָא
 מְרוֹמָם הוּא אֱלֹהִין בְּקִדְמָתָא וּבִתְרִיָּתָא
 צְבִי וְאַתְרָעִי בֵּן וּמִסַּר לָן אוּרְיָתָא